

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7241

гр. София, 20.10.2017 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 20.10.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **10258** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.157, ал.2-4 от ДОПК.

С жалбата на [фирма] срещу Ревизионен акт № Р 22222516005747-091-001/06.02.2017г., издаден от Й. М., началник сектор, възложил ревизията и Й. Т. Й. - захариева, главен инспектор приходи в ТД на НАП С., ръководител на същата, потвърден с Решение № 1161/21.07.2017г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗКПО в размер на 1 174 117,89 лв. за 2013г. и лихви за забава в размер на 340 657, 39 лв. е съединено искане за спиране изпълнението на акта. То е аргументирано с наложени обезпечителни мерки по отношение на имущество на дружеството, които многократно надвишават установените с РА задължения на дружеството .

Във връзка с направеното с жалбата искане за спиране на РА по чл.157 АПК, от страна на Дирекция „ОДОП“ е депозирано становище изготвено от публичен изпълнител в отдел „Събиране“ при ТД на НАП С., Дирекция СДО, според което :

За обезпечаване на публичните задължения на дружеството са наложени следните обезпечителни мерки:

По мотивирано искане на ръководителя на екип, извършващ ревизия, възложена със ЗВР № Р-2225-1400198 01/ 04.07.2014г. ревизия, е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 ДОПК изх. № 2553-00-1515/ 06.11.2014г. спрямо [фирма] за обезпечаване на бъдещи публични задължения в предпологаем размер 16 500 000 лв. , с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми във всички лицензирани търговски банки в страната в размер на 16 500 000 лв., както и запор върху безналични ценни книжа до размера на дълга. Постановлението е вписано в ЦРОЗ с № 2015011300401. Съгласно отговор на [фирма] от 13.11.2014г. [фирма] не притежава безналични ценни книжа. Получени са отговори от търговските банки в страната, според които дружеството има открити

банкови сметки единствено в [фирма]. В отговор на запорно съобщение от цитираната банка е получено писмо, според което дружеството има открити разплащателни сметки в банката, по които няма средства за обезпечаване на вземането и няма наложен предходен запор.

С определение по адм. дело № 1903/ 2016г. на АССГ срокът на наложените с ПНПОМ изх. № 2553-00-1515/06.11.2014г. е продължен до приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл.119, ал.3 ДОПК.

Съгласно Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.6 ДОПК изх. № 2553-00-246/16.03.2016г. обезпечителните мерки по ревизионното производство, възложено със ЗВР № Р-2225-1400198-01/ 04.07.2014г., са трансформирани в окончателни с оглед издаването на РА № Р-2225-1400198-091-001/16.02.2016г., с който са установени задължения в размер на 167 311,89 лв. Това Постановление изх. № 2553-00-246/ 16.03.2016г. отменя запора, наложен върху банковите сметки на дружеството за разликата над посочения размер. Постановлението е получено в [фирма] на 18.03.2016г., но не е постъпил отговор относно извършено вписване на запора.

С Решение № 1313/04.08.2016г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С. РА № Р-2225-1400198-091-001/16.02.2016г. е отменен и преписката е върната на възложилия ревизията орган за извършване на нова ревизия от друг екип. Ревизионното производство е възобновено със ЗВР № Р-22222516005747-039-001/14.09.2016г. По мотивирано искане на ръководителя на ревизиращия екип за налагане на предварителни обезпечителни мерки за задължения в предпологаем размер на 190 000 лв. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С-162225-023-0002998/ 17.09.2016г., което изменя основанието за налагане на обезпечителни мерки по ПНПОМ изх. № 2553-001515/06.11.2014г., продължени с ППДНОМ на основание чл.121, ал.6 ДОПК изх. № 2553-00-246/ 16.03.2016г., тъй като ревизионното производство е възобновено и е висящо. То е приключило с оспорения пред настоящата инстанция РА № Р 22222516005747-091-001/06.02.2017г. с установени задължения в размер на главница 1 174 117,89 лв и лихва 348 159,30 лв към 01.03.2017г. Задълженията по така издадения РА не са обезпечени.

Актуалните обезпечителни мерки са запор на банковите сметки на дружеството в 27 търговски банки в размер на 1 653 742, 20 лв. и запор върху притежаваните от лицето ценни книги, а именно: поименни акции с издадел [фирма] на обща стойност 1 650 000 лв., поименни акции в [фирма] на обща стойност 1 650 000 лв. и поименни акции с издадел [фирма] на обща стойност 1 650 000 лв., наложени съгласно Постановление за обезпечителни мерки изх. № С 172225-022-0011301/02.03.2017г. За да прецени допустимостта и основателността на искането за спиране на изпълнението на ревизионния акт, съдът съобрази следното:

При липсата на законово изискване за предявяването му в определен срок, то е процесуално допустимо докато ревизионният акт не е изпълнен.

Съгласно разпоредбата на чл.157, ал.3 ДОПК към искането се прилагат доказателствата за направеното обезпечение в размер на главницата и лихвите, а когато не е наложено обезпечение, искането трябва да съдържа предложение за обезпечение в същия размер. В тези случаи се прилагат съответно разпоредбите на чл. 153, ал. 3-5 от ДОПК. Докато в хипотезата на чл. 153, ал. 4 от ДОПК, ако са изпълнени посочените предпоставки, съдът е длъжен да спре изпълнението, то в хипотезата на

ал. 5 (какъвто е настоящият случай) съдът следва да извърши преценка съобразно представеното/предложеното обезпечение, като тази преценка следва да обхваща и възможността за сигурното и бързо събиране на публичните задължения от стойността на конкретното обезпечение. Това е така, защото обезпечението се налага, за да се предотврати невъзможността или затрудненията при събиране на публичното вземане. Законът не регламентира критериите, по които следва да се извърши преценката дали обезпечението е подходящо, но най-общо тя следва да се съсредоточи по въпроса дали направеното, съответно предложеното обезпечение гарантира в максимална степен правото на държавата да получи удовлетворение на вземането, установено с ревизионния акт - а именно дали са налице факти и обстоятелства, които биха направили трудно събирането на установените задължения, така, че да не бъде защитен в максимална степен интересът на държавата. При тази преценка административният съд се ръководи както от принципа на съразмерност на наложените обезпечителни мерки с обжалваното данъчно задължение по РА, така и от принципа за бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания.

В разглеждания случай спорният въпрос е дали наложеният въз основа на Постановление за обезпечителни мерки изх. № С 172225-022-0011301/02.03.2017г. запор на банковите сметки на дружеството в 27 търговски банки в размер на 1 653 742, 20 лв., както и наложения запор върху притежаваните от лицето ценни книги, а именно: поименни акции с издадел [фирма] на обща стойност 1 650 000 лв., поименни акции в [фирма] на обща стойност 1 650 000 лв. и поименни акции с издадел [фирма] на обща стойност 1 650 000 лв., гарантира бързо и ефективно евентуално принудително събиране на публичните вземания. Това П. действително е относимо към задълженията на [фирма] по обжалвания пред настоящата инстанция РА № Р-22222516005747-091-001/ 06.02.2017г., с които са установени задължения в размер на главница 1 174 117,89 лв и лихва 348 159,30 лв към 01.03.2017г., но по данни на публичния изпълнител, цитираните установени задължения не са обезпечени. Второ, липсват потвърдени данни от банките, с които от дружеството-жалбоподател са сключени договори за банков депозит, какъв е размерът на техния авоар, респ. достатъчен ли е да обезпечи запора по П. изх. 022-0011301/02.03.2017г.

Не на последно място, по делото липсват данни за наличностите по запорираните банковите сметки. Що се касае за наложените на дружеството запори върху притежавани 1 650 000 броя поименни акции в [фирма] , [фирма] и [фирма], съгласно Протокол № 2553-00-1569/20.11.2014г. и Протокол изх.№ Т.-256/31.03.2015г. временните удостоверения за собственост на тези поименни акции не са намерени, за да бъдат иззети от публичния изпълнител респ. да служат като обезпечение за публичните задължения на дружеството – жалбоподател.

Всичко това поставя изпълнението на данъчните задължения на жалбоподателя в състояние на несигурност и е налице голяма степен на вероятност НАП да не е в състояние да събере установените публични задължения. Изложените съображения мотивират съда да приеме, че предложеното обезпечение запор върху вземанията на „Т. И.“ ОД към 27 банки, вкл. и притежаваните от същото поименни акции на стойност 1 650 000 лв. в три АД, не е в състояние да обезпечи в достатъчна степен събирането на установените публични задължения. Предложеното от жалбоподателя обезпечение не е от естество да гарантира бързо и ефективно евентуално принудително събиране в пълен размер на установените с РА публични вземания и

искането за спиране на изпълнението следва да бъде оставено без уважение.
По тези съображения и на основание чл.157, ал.4 от ДОПК, Административен съд
София град, III отделение, 7 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма] за спиране на изпълнението на Ревизионен акт № Р 22222516005747-091-001/ 06.02.2017г., издаден от Й. М., началник сектор, възложил ревизията и Й. Т. Й. - захариева, главен инспектор приходи в ТД на НАП С., ръководител на същата, потвърден с Решение № 1161/21.07.2017г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Р Б. в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: